

Do nóg Twoich się zbliżamy, upadamy

PASTORAŁKA

Kantyczki z Nutamii

Jan Kaszycki 1911r

Do nóg Two - ich się zbli-ża - my, u - pa - da - my,
 Je - zu w tym żło-becz - ku zło - żon na sia-necz - ku!
 Byś nas ra-czył błogosła-wić Przy tem od szko - dy wyba-wić,
 Trzody, o - wiecz - ki.

2 A mój miły wzięwszy Franek obarzanek,
 Stach masła garnuszek, Kuba worek gruszek,
**Niesie Panu po koledzie. Jeśli tego mało będzie,
 Przydam jabłuszek.**

3 Mazur woła! hojże moja! do oboja,
 I do piscałeczki, dla tej Dziecinecki:
**Zagram ze mu wdzięcznie miło. By się z nami ucieszyło,
 To Paniątecko.**

4 Rusin mówi hałyłuja, pomyłuja
 Odnych zakłykaty, druhich poprachaty,
**By wsichutko prychodyły, Knyszy, pyrochy znosyły,
 Panu dawały.**

5 Moskalowi gdy znać dano, nakazano:
 Kak stupaj bajtuszka rodytsia dytiuszka,
**Drugich braty zakłykaty, Sōldat braty popłachaty,
 Stupaj w Betlehem.**

6 Litwin z lasa jak kielbasa hasa, hasa,
 Przyprawia boćwinę, by karmił dziecinę,
**A kaoluchę kraje palcen, Kądluch stawia razem z smalcem,
 Wiotalis kieptas.**

7 Węgrzyn ku - sy z o-lej-ka - mi, z kropel-ka - mi,
Do szo - py przyby - wa w toż gło - su do-by - wa:
Legem, le - gem ma-la-ta - na, Sempryno - śim tu dla Pa - na,
Zdrowe o - lej - ki.

8 Niemiec bieży marsz w te tropy, do tej szopy,
Ach! ach! mein Kinder, in dem grossen Winter,
Ist gebohren ausserkohren, in der Krippe nicht erforen,
In Betlehem ształ.

9 Holenderczyk gdy przybywa, z sobą wzywa
Poblizsze Narody, do szopy w zawody,
Angielczyka i Duńczyka, Kicynenig, wart ein wenig
Tuch und Gold ist da.

10 Włoch z daleka nadskakuje, wykrzykuje,
Dovet e syniore, nostro grand amore,
Aportasto un bel piato, De limoni, macaroni,
Per i bambini.

11 Hiszpan słucha, w Niebo dmucha, koło ucha,
Pyta czy w Madrycie, narodzone dziecko,
Valga dios, senior mios, Tele geros Kawalerus
Sicero meciu.

12 Francuza choć nie proszono, obaczono,
Mon diu! co się dzieje? w Betleem jaśnieje:
Notr Damo święta Panienczko, Witam twego Jezuseczko,
Bą żur o bą diu

13 Cy-gan bi - eży z dary swe - mi za dru-gie - mi,
 Fur - dyt so - ło - nyn - ka, dla bo - żo - cho Sy - nka:
 Dziassa prin-di dziakuli - na, Pe-resko - czyt i doli - na,
 Do Be-tle - e - mu.

14 Także żydom nakazano i znać dano,
 By Pana, witali, do Szopy biegali,
Pokłon Jemu oddawali Mesyasza, wyznawali
Winnym ukłonem.

15 Żydzi mówią: z kąd Messyas, to Pan nie nasz,
 Nie tak on psichodzi, jak w Bublui chodzi,
My go czekamy wielkiego, Wy go macie małego,
Win der dzieciątko.

16 Łacinnik śpieszy hukając i śpiewając:
 Verbum Caro factum, nobis Coelo datum,
Atque genti confitenti, Et in Terra permanenti,
Salus aeterna.

17 A od Wschodu trzej Królowie, monarchowie.
 Do Betleem jadą, ofiary swe kładą:
Narodzonego witają, Innym ochoty dodają
By się cieszyli.

18 Przyjmijże nas za twe sługi, na wiek długi,
 Jako twych poddanych, Jezu tobie danych,
Przyjmijże i to co dajemy. Bo się więcej nie możemy,
Czem ci przysłużyć.